

Sag C-232/21

Sammendrag af anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 98, stk. 1, i Domstolens procesreglement

Dato for indlevering:

12. april 2021

Forelæggende ret:

Landgericht Ravensburg (Tyskland)

Afgørelse af:

19. marts 2021

Sagsøgere:

CR

AY

ML

BQ

Sagsøgte:

Volkswagen Bank GmbH

Audi Bank

Hovedsagens genstand

Forbrugerkreditaftale – oplysninger, der skal angives – direktiv 2008/48/EF – fortrydelsesret – fortabelse af fortrydelsesret – misbrug af rettigheden til at udøve fortrydelsesretten – forbrugerens pligt til at erlægge sin ydelse først ved tilbagelevering af de modtagne ydelser efter udøvelsen af fortrydelsesretten – en enedommers forelæggelseskompetence

Genstand og retsgrundlag for forelæggelsen

Fortolkning af EU-retten, artikel 267 TEUF

Præjudicielle spørgsmål

1. Vedrørende lovmæssighedsfiktionen i henhold til artikel 247, § 6, stk. 2, tredje punktum, og artikel 247, § 12, stk. 1, tredje punktum, i Einführungsgesetz zum Bürgerlichen Gesetzbuch (lov om ikrafttræden af den borgerlige lovbog, herefter »EGBGB«):
 - a) Er EGBGB's artikel 247, § 6, stk. 2, tredje punktum, og artikel 247, § 12, stk. 1, tredje punktum, uforenelige med artikel 10, stk. 2, litra p), og artikel 14, stk. 1, i direktiv 2008/48/EF, for så vidt som disse bestemmelser fastslår, at aftalevilkår, der er i strid med betingelserne i artikel 10, stk. 2, litra p), i direktiv 2008/48/EF, alligevel opfylder kravene i EGBGB's artikel 247, § 6, stk. 2, første og andet punktum, og artikel 247, § 12, stk. 1, andet punktum, nr. 2), litra b)?

Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende:

- b) Følger det af EU-retten, navnlig af artikel 10, stk. 2, litra p), og artikel 14, stk. 1, i direktiv 2008/48/EF, at EGBGB's artikel 247, § 6, stk. 2, tredje punktum, og artikel 247, § 12, stk. 1, tredje punktum, ikke skal anvendes, for så vidt som disse bestemmelser i EGBGB fastslår, at aftalevilkår, der er i strid med betingelserne i artikel 10, stk. 2, litra p), i direktiv 2008/48/EF, alligevel opfylder kravene i EGBGB's artikel 247, § 6, stk. 2, første og andet punktum, og artikel 247, § 12, stk. 1, andet punktum, nr. 2), litra b)?

Uafhængigt af besvarelsen af det første spørgsmål, litra a) og b):

2. Vedrørende de obligatoriske oplysninger i henhold til artikel 10, stk. 2, i direktiv 2008/48/EF:
 - a) Skal artikel 10, stk. 2, litra p, i direktiv 2008/48/EF fortolkes således, at det rentebeløb, der påløber pr. dag, og som skal angives i kreditaftalen, skal beregnes i henhold til den kontraktlige debitorrente, der er anført i aftalen?
 - b) Vedrørende artikel 10, stk. 2, litra r), i direktiv 2008/48/EF:
 - aa) Skal denne bestemmelse fortolkes således, at oplysningerne i kreditaftalen om den kompensation for førtidig tilbagebetaling, der skal betales ved førtidig tilbagebetaling af lånet, skal være så præcise, at forbrugeren som minimum tilnærmelsesvis kan beregne, hvor meget den kompensation, der skal betales, andrager?

[såfremt spørgsmålet under litra b), aa), ovenfor besvares bekræftende]

- bb) Er artikel 10, stk. 2, litra r), og artikel 14, stk. 1, andet punktum, i direktiv 2008/48/EF til hinder for en national ordning, hvorefter fristen for udøvelse af fortrydelsesretten i henhold til artikel 10, stk. 2, litra r), i direktiv 2008/48/EF i tilfælde af ufuldstændige angivelser i kreditaftalen alligevel begynder at løbe ved kontraktens indgåelse, og den eneste retsfølge, der indtræder, er bortfald af kreditgiverens ret til kompensation for den førtidige tilbagebetaling af kreditten?

Såfremt mindst et af de spørgsmål, der fremgår af det andet spørgsmåls litra a) eller b) besvares bekræftende:

- c) Skal artikel 14, stk. 1, andet punktum, litra b), i direktiv 2008/48/EF fortolkes således, at fristen for udøvelse af fortrydelsesretten kun begynder at løbe, såfremt oplysningerne i henhold til artikel 10, stk. 2, i direktiv 2008/48/EF er angivet fuldstændigt og korrekt?

Såfremt spørgsmålet besvares benægtende:

- d) Hvilke kriterier er relevante for, at fortrydelsesfristen begynder at løbe på trods af ufuldstændige eller ukorrekte oplysninger?

Såfremt det ovenstående første spørgsmåls litra a) og/eller et af spørgsmålene i det andet spørgsmåls litra a) eller b) besvares bekræftende:

3. Vedrørende fortabelsen («Verwirkung») af den fortrydelsesret, der består i henhold til artikel 14, stk. 1, første punktum, i direktiv 2008/48/EF:

- a) Kan fortrydelsesretten i henhold til artikel 14, stk. 1, første punktum, i direktiv 2008/48/EF fortabes?

Såfremt dette er tilfældet:

- b) Udgør fortabelsen en tidsbegrænsning af fortrydelsesretten, der skal være reguleret i en parlamentslov?

Såfremt dette ikke er tilfældet:

- c) Forudsætter en fortabelse i subjektiv henseende, at forbrugeren vidste, at dennes fortrydelsesret fortsat bestod, eller at denne i det mindste var ansvarlig for sit manglende kendskab, idet dette skyldtes grov uagtsomhed? Gælder dette også for afsluttede aftaler?

Såfremt dette ikke er tilfældet:

- d) Er kreditgiverens mulighed for at meddele kredittageren oplysningerne efterfølgende som omhandlet i artikel 14, stk. 1, andet punktum, litra b), i direktiv 2008/48/EF og dermed sætte fristen i gang til hinder for at

anvende reglerne om fortabelse i god tro («Treu und Glauben»)?
Gælder dette også for afsluttede aftaler?

Såfremt dette ikke er tilfældet:

- e) Er dette foreneligt med de faste folkeretlige principper, som de tyske domstole er bundet af i henhold til Grundgesetz (den tyske grundlov, herefter »forfatningen«)?

Såfremt dette er tilfældet:

- f) Hvorledes skal de tyske retsmyndigheder i givet fald løse en konflikt mellem bindende folkeretlige regler og krav fra Den Europæiske Unions Domstol?

4. Vedrørende den antagelse, at der i forbindelse med forbrugerens udøvelse af fortrydelsesretten i henhold til artikel 14, stk. 1, første punktum, i direktiv 2008/48/EF foreligger misbrug af rettigheder:

- a) Kan udøvelsen af fortrydelsesretten i henhold til artikel 14, stk. 1, første punktum, i direktiv 2008/48/EF udgøre et misbrug af rettigheder?

Såfremt dette er tilfældet:

- b) Såfremt det antages, at der foreligger et misbrug af rettigheder i forbindelse med udøvelsen af fortrydelsesretten, foreligger der da en begrænsning af fortrydelsesretten, der skal være reguleret i en parlamentslov?

Såfremt dette ikke er tilfældet:

- c) Forudsætter antagelsen om, at der foreligger misbrug af rettigheder i forbindelse med udøvelsen af fortrydelsesretten i subjektiv henseende, at forbrugeren vidste, at dennes fortrydelsesret fortsat bestod, eller at denne i det mindste var ansvarlig for sit manglende kendskab, idet dette skyldtes grov uagtsomhed? Gælder dette også for afsluttede aftaler?

Såfremt dette ikke er tilfældet:

- d) Er kreditgiverens mulighed for at meddele kredittageren oplysningerne efterfølgende som omhandlet i artikel 14, stk. 1, andet punktum, litra b), i direktiv 2008/48/EF og dermed sætte fristen i gang til hinder for den antagelse, at der foreligger misbrug af rettigheder i forbindelse med udøvelsen af fortrydelsesretten i henhold til princippet om god tro? Gælder dette også for afsluttede aftaler?

Såfremt dette ikke er tilfældet:

- e) Er dette foreneligt med de faste folkeretlige principper, som de tyske domstole er bundet af i henhold til forfatningen?

Såfremt dette er tilfældet:

- f) Hvorledes skal de tyske retsmyndigheder i givet fald løse en konflikt mellem bindende folkeretlige regler og krav fra Den Europæiske Unions Domstol?

Uanset hvorledes det første til det fjerde spørgsmål besvares:

5. a) Er det foreneligt med EU-retten, når det i forbindelse med en kreditaftale, der er knyttet til en købsaftale, efter forbrugers gyldige udøvelse af fortrydelsesretten i henhold til artikel 14, stk. 1, i direktiv 2008/48/EF ifølge national ret forholder sig således, at
- aa) forbrugers krav over for kreditgiveren på tilbagebetaling af de betalte afdrag først forfalder til betaling, når forbrugeren har tilbageleveret den købte genstand til kreditgiveren eller har dokumenteret, at han har sendt genstanden til kreditgiveren?
- bb) forbrugeren ikke kan gives medhold i et søgsmål vedrørende *tilbagebetaling af de afdrag, som forbrugeren har betalt, efter tilbageleveringen af købsgenstanden*, såfremt kreditgiveren ikke er kommet i fordringshavermora med modtagelsen af købsgenstanden?

Såfremt dette ikke er tilfældet:

- b) Følger det af EU-retten, at de regler, der er beskrevet under litra a), aa) og/eller litra a), bb), ikke finder anvendelse?

Uanset hvorledes det første til det femte spørgsmål besvares:

6. Er § 348a, stk. 2, nr. 1, i Zivilprozessordnung (den tyske retsplejelov), for så vidt som denne bestemmelse også vedrører afsigelse af forelæggelseskendelser i henhold til artikel 267, stk. 2, TEUF, uforenelig med de nationale domstoles forelæggelseskompetence i henhold til artikel 267, stk. 2, TEUF, således at den ikke kan anvendes på spørgsmålet om afsigelse af forelæggelseskendelser?

Anførte EU-retlige bestemmelser

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF (herefter: »direktiv 2008/48«), navnlig artikel 10, stk. 2, litra p) og r), samt artikel 14, stk. 1

Anførte nationale bestemmelser

Grundgesetz (den tyske grundlov, herefter »forfatningen«), navnlig artikel 25

Einführungsgesetz zum Bürgerlichen Gesetzbuch (lov om ikrafttræden af den borgerlige lovbog, herefter »EGBGB«), artikel 247, §§ 3, 6, 7 og 12, alle i den affattelse, der var gældende på tidspunktet for de pågældende faktiske omstændigheder

Bürgerliches Gesetzbuch (den borgerlige lovbog, herefter »BGB«), navnlig §§ 242, 273, 274, 293, 294, 295, 322, 355, 356b, 357, 357a, 358, 492, 495 og 502 henholdsvis (hvad angår den fjerde sag) BGB's § 346, stk. 1, og § 348 i stedet for § 357, stk. 1, og § 4, ny affattelse.

Zivilprozessordnung (retsplejeloven, herefter »ZPO«), § 348a

Kort fremstilling af de faktiske omstændigheder og retsforhandlingerne i hovedsagen

- 1 Den foreliggende præjudicielle anmodning er baseret på fire forskellige sager.
- 2 Lige som det var tilfældet i anmodningerne om præjudiciel afgørelse i sag C-33/20, C-155/20, C-187/20, C-336/20, C-38/21 og C-47/21, indgik de respektive sagsøgere en låneaftale med den sagsøgte bank om et bestemt beløb, som var øremærket til køb af en bil til privat benyttelse. Sagsøgerne ydede en udbetaling til bilforhandleren og finansierede den resterende købspris plus et bestemt beløb til en restgældsforsikring via de respektive lån. I låneaftalerne blev det aftalt, at sagsøgerne skulle betale lånebeløbet tilbage med x lige store månedlige rater af en bestemt størrelse og en afsluttende rate af en bestemt størrelse. De respektive sagsøgte benyttede sig under forberedelsen og indgåelsen af låneaftalerne af de respektive bilforhandleres medvirken som låneformidlere. Sagsøgerne betalte de aftale rater regelmæssigt, men fortrød deres viljeserklæring med hensyn til indgåelsen af låneaftalerne.
- 3 Med hensyn til en eventuel kompensation for førtidig tilbagebetaling i tilfælde af førtidig indfrielse af lånet indeholder de respektive låneaftaler i sag 1, 2 og 3 følgende formulering:

»Banken kan kræve en passende kompensation for førtidig tilbagebetaling for det tab, der har direkte sammenhæng med den førtidige tilbagebetaling, medmindre loven udelukker beregning af en kompensation for førtidig tilbagebetaling.

Banken beregner tabet på grundlag af aktiv-passiv-metoden, idet der navnlig tages hensyn til

- *om renteniveauet har ændret sig i mellemtiden,*

- *de oprindeligt aftalte betalingsstrømme for lånet, den gevinst, som banken mister,*
- *den administrative byrde i forbindelse med den førtidige tilbagebetaling (ekspeditionsgebyr), og*
- *de sparede risiko- og administrationsomkostninger som følge af den førtidige tilbagebetaling.*

Den således udregnede kompensation for førtidig tilbagebetaling nedsættes, såfremt den er højere, til det laveste af følgende to beløb:

- *En procent henholdsvis, hvis perioden mellem den førtidige og den aftalte tilbagebetaling er mindre end et år, 0,5 procent af det førtidigt tilbagebetalte beløb,*
- *det rentebeløb, som låntageren ville have betalt i perioden mellem den førtidige og den aftalte tilbagebetaling.»*

4 I den fjerde sag er bestemmelsen formuleret således:

»Banken kan kræve en passende kompensation for førtidig tilbagebetaling for det tab, der har direkte sammenhæng med den førtidige tilbagebetaling.

Banken beregner tabet på grundlag af de finansmatematiske rammebetingelser, som Bundesgerichtshof (forbundsdomstol, Tyskland) har fastsat, hvorefter der navnlig tages hensyn til:

- *om renteniveauet har ændret sig i mellemtiden,*
- *de oprindeligt aftalte betalingsstrømme for lånet, den gevinst, som banken mister,*
- *den administrative byrde i forbindelse med den førtidige tilbagebetaling (ekspeditionsgebyr) og*
- *de sparede risiko- og administrationsomkostninger som følge af den førtidige tilbagebetaling.*

Den således udregnede kompensation for førtidig tilbagebetaling nedsættes, såfremt den er højere, til det laveste af følgende to beløb

- *En procent henholdsvis, hvis perioden mellem den førtidige og den aftalte tilbagebetaling er mindre end et år, 0,5 procent af det førtidigt tilbagebetalte beløb,*
- *det rentebeløb, som låntageren ville have betalt i perioden mellem den førtidige og den aftalte tilbagebetaling.»*

- 5 I den første, den anden og den tredje sag var de respektive lån endnu ikke fuldt ud tilbagebetalt, da fortrydelsesretten blev udøvet, mens dette allerede var tilfældet i den fjerde sag.
- 6 Efter at have udøvet fortrydelsesretten tilbød sagsøgerne i den første og i den tredje sag den respektive sagsøgte afhentning af bilen til gengæld for tilbagebetaling af de betalinger, som de havde ydet. I den fjerde sag tilbød sagsøgeren med stævningen udtrykkeligt sagsøgte at udlevere bilen på dennes forretningssted. I den anden sag foreligger der ingen oplysninger herom.

De væsentligste argumenter, der anføres af hovedsagens parter

- 7 De respektive sagsøgere har anført, at deres fortrydelseserklæring er gyldig, da fortrydelsesfristen ikke var begyndt at løbe på grund af utilstrækkelige obligatoriske oplysninger. De sagsøgte er af den opfattelse, at de har givet alle oplysninger korrekt, og at fortrydelsesfristen er udløbet.

Kort fremstilling af begrundelsen for forelæggelsen

- 8 Udfaldet af sagerne afhænger af, om fortrydelsesretten i forbindelse med låneaftalerne blev anvendt gyldigt, og de sagsøgte i givet fald kan gøre gældende, at fortrydelsesretten var fortabt, eller at udøvelsen heraf udgør et misbrug af rettigheder.
- 9 Den forelæggende rets bemærkninger vedrørende de konkrete præjudicielle spørgsmål:
- 10 Det første spørgsmål, litra a) og b): Den forelæggende rets kommentarer vedrørende disse spørgsmål svarer i det væsentlige til kommentarerne til det første spørgsmål, litra a) og b), i anmodningen om præjudiciel afgørelse i sag C-47/21. Der henvises til præmis 15-24 i sammendraget af anmodningen om præjudiciel afgørelse i sag C-47/21.
- 11 Det andet spørgsmål, litra a) (oplysninger om debitorrenten): Kommentarerne til dette spørgsmål svarer i det væsentlige til kommentarerne til det andet spørgsmål, litra a), i anmodningen om præjudiciel afgørelse i sag C-38/21 og sag C-47/21. Der henvises til præmis 14-16 i sammendraget af anmodningen om præjudiciel afgørelse i sag C-38/21.
- 12 Det andet spørgsmål, litra b): Det andet spørgsmål, litra b), aa), hvormed der spørges til den nødvendige præcision af oplysningerne om kompensation for førtidig tilbagebetaling, og som også blev stillet i anmodningen om præjudiciel afgørelse i sag C-155/60 (det andet spørgsmål) og sag C-187/20 [det fjerde spørgsmål, litra a)], er formuleret mere målrettet i den foreliggende anmodning om præjudiciel afgørelse. I de to nævnte sager blev det ønsket oplyst, om der skal angives en konkret, for forbrugeren forståelig metode til beregning af den

kompensation for førtidig tilbagebetaling, der skal betales ved førtidig tilbagebetaling af lånet, således at forbrugeren som minimum tilnærmelsesvis kan beregne, hvor meget den kompensation, der skal betales i tilfælde af førtidig tilbagebetaling, andrager.

- 13 I den foreliggende anmodning ønskes det kun oplyst, hvorvidt oplysningerne i kreditaftalen om den kompensation for førtidig tilbagebetaling, der skal betales ved førtidig tilbagebetaling af lånet, skal være så præcise, at forbrugeren som minimum tilnærmelsesvis kan beregne, hvor meget den kompensation, der skal betales, andrager. Da oplysningerne om kreditgiverens ret til kompensation, og den måde, hvorpå denne kompensation fastsættes, ifølge artikel 10, stk. 2, litra r), i direktiv 2008/48 skal angives klart og koncist, skal oplysningerne efter den forelæggende rets opfattelse være så præcise, at forbrugeren som minimum tilnærmelsesvis kan beregne, hvor meget den kompensation, der skal betales, andrager. Henvisningen til beregningsfaktorer, der i henhold til retspraksis skal tages hensyn til ved beregning af kompensationen for førtidig tilbagebetaling, som i de ovenfor gengivne bestemmelser om kompensationen for førtidig tilbagebetaling, forekommer derfor at være for upræcise.
- 14 Såfremt det andet spørgsmål, litra b), aa), besvares bekræftende, opstår spørgsmålet, om det følger heraf, at fortrydelsesfristen ikke begynder at løbe, hvis oplysningerne om størrelsen af kompensationen ved førtidig tilbagebetaling er for upræcise, og at fristen kun kan sættes i gang, hvis disse oplysninger meddeles efterfølgende (det andet spørgsmål, litra b), bb). Dette spørgsmål besvares forskelligt i den nationale retspraksis og retslitteraturen.
- 15 Bundesgerichtshof (forbundsdomstolen, Tyskland, herefter »BGH«) er af den opfattelse, at en utilstrækkelig angivelse af beregningen af kompensationen for førtidig tilbagebetaling udelukkende sanktioneres ved, at retten til kompensation for førtidig tilbagebetaling i henhold til BGB's § 502, stk. 2, nr. 2, bortfalder. Når det gælder oplysningerne om kompensationen for førtidig tilbagebetaling, må der gøres en undtagelse fra lovgivers lovgivningsstrategi, hvorefter fortrydelsesfristen i tilfælde af ufuldstændige oplysninger kun kan sættes i gang, når oplysningerne meddeles efterfølgende. I dette tilfælde giver det ikke mening at meddele de obligatoriske oplysninger efterfølgende, da retten til kompensation for førtidig tilbagebetaling ikke genopstår herved, og bortfaldet af retten til kompensation for førtidig tilbagebetaling er en tilstrækkeligt effektiv, forholdsmæssig og afskrækkende sanktion som omhandlet i artikel 23 i direktiv 2008/48. BGH er endvidere af den opfattelse, at der ikke resterer rimelig tvivl om denne opfattelses rigtighed.
- 16 Den forelæggende ret anser ikke denne retspraksis for forenelig med artikel 10, stk. 2, litra r), og artikel 14, stk. 1, andet afsnit, litra b), i direktiv 2008/48, da medlemsstaterne på grund af den EU-retligt anordnede fulde harmonisering ikke må afvige fra direktivet i spørgsmålet om fortrydelsesfristens begyndelse. Når det ikke er tilladt for lovgiver at fastsætte ringere betingelser for fristens begyndelse

end direktivets i national ret, må dette imidlertid særligt gælde for de nationale domstole.

- 17 Det andet spørgsmål, litra c) og d): Disse spørgsmål svarer til det andet spørgsmål, litra d) og e), i anmodningen om præjudiciel afgørelse i sag C-38/21.
- 18 Det tredje spørgsmål, litra a) til f) (fortabelse) og det fjerde spørgsmål, litra a) til f) (misbrug af rettigheder): Den forelæggende rets kommentarer svarer til kommentarerne til det tredje spørgsmål, litra a) til f) og det fjerde spørgsmål, litra a) til f) i anmodningen om præjudiciel afgørelse i sag C-38/21 og C-47/21. Der henvises til præmis 18-39 i sammendraget af anmodningen om præjudiciel afgørelse i sag C-38/21.
- 19 Den eneste forskel i de her foreliggende sager består i, at der med det tredje spørgsmål, litra c) og d) henholdsvis det fjerde spørgsmål, litra c) og d), ønskes oplyst, hvorvidt de betingelser eller hindringer, der er omhandlet i disse spørgsmål, også gælder for allerede afsluttede aftaler. Dette aspekt vedrører altså navnlig det fjerde tilfælde i den foreliggende sag, hvor lånet allerede er blevet tilbagebetalt. Den forelæggende ret er af den opfattelse, at forbrugeren på grund af utilstrækkelige oplysninger om fortrydelsesretten ikke havde mulighed for at udøve sin fortrydelsesret effektivt hverken i aftalens løbetid eller efterfølgende, og at det derfor ikke kan lægges til grund, at forbrugeren fortabte sin fortrydelsesret efter aftalens ophør, eller at udøvelsen af fortrydelsesretten udgør misbrug af rettigheder.
- 20 I BGH's retspraksis lægges det i et sådant tilfælde til grund, at der foreligger fortabelse henholdsvis misbrug af rettigheder. Da den forelæggende ret imidlertid er i tvivl om, hvorvidt dette er foreneligt med EU-retten, forelægges de pågældende spørgsmål for Domstolen.
- 21 Det femte spørgsmål, litra a) og b): Kommentarerne hertil svarer til kommentarerne til det femte spørgsmål i anmodningen om præjudiciel afgørelse i sag C-47/21 (jf. præmis 34-41 i sammendraget af denne anmodning om præjudiciel afgørelse).
- 22 Med hensyn til de fire forelagte sager gør den forelæggende ret opmærksom på, at det femte spørgsmål, litra a) og b), kun er relevante for afgørelsen i den første, den anden og den tredje sag. Såfremt det efter national ret i henhold til BGB's § 358, stk. 4, første punktum, og § 357, stk. 4, første punktum, med hensyn til tilbagelevering af bilen skal lægges til grund, at sagsøgeren har pligt til at erlægge sin ydelse først, og sagsøgeren derfor kun kan gives medhold i et søgsmål med påstand om tilbagelevering af ydelserne uden forudgående erlæggelse af denne ydelse, hvis den respektive kreditor er i fordringshavermora, skal søgsmålene i disse sager forkastes som ugrundede, idet sagsøgerne i disse sager hverken udleverede deres bil til den respektive sagsøgte eller påviste, at de havde sendt bilen til den respektive sagsøgte. De har heller ikke gjort gældende, at sagsøgte var i fordringshavermora.

- 23 I den fjerde sag skal tilbageleveringspligten derimod i henhold til BGB's § 348 opfyldes til gengæld for bankens ydelse. I dette tilfælde kan der altså rejses sag efter national ret i henhold til BGB's § 273, stk. 1, og § 274, stk. 1, uden at sagsøgte skal være i fordringshavermora.
- 24 Det sjette spørgsmål: Kommentarerne hertil svarer til kommentarerne i anmodningerne om præjudiciel afgørelse i sag C-336/20 (det fjerde spørgsmål) og sag C-47/21 (det sjette spørgsmål). Der henvises til præmis 30-33 i sammendraget af anmodningen om præjudiciel afgørelse i sag C-336/20.

ARBEJDSDOKUMENT